

**Zangen, ter gelegenheid van de algemeene
vergadering der Maatschappij: tot Nut van 't
Algemeen, op dinsdag, den 11den augustus,
1835.**

Hendrik Tollens

bron

Hendrik Tollens, *Zangen, ter gelegenheid van de algemeene vergadering der Maatschappij: tot Nut van 't Algemeen, op dinsdag, den 11den augustus, 1835*. De erven H. van Munster en Zoon / Johannes van der Hey en Zoon, Amsterdam
1835

Zie voor verantwoording: http://www.dbnl.org/tekst/toll003zang01_01/colofon.php

© 2011 dbnl

The logo for the Dutch Bibliography (dbnl) consists of the lowercase letters 'dbnl' in a blue, sans-serif font. The letter 'd' is stylized with a small hook at the top.

Voorzang.***Koor.***

Vergaard is de oogst van vijftig vruchtbre jaren,
 Vergaard, in spijt van springvloed en orkaan.
 Het rijpend koren zwol in de aren:
 GODS zegen gaf er wasdom aan.
 Het oogstlied klonk langs veld en dreven;
 De maaijers vierden dankbaar feest:
 Het graan, door hunnen grond gegeven,
 Was meer dan brood voor 't stoflijk leven:
 't Was voedsel voor den geest.

Duo.**A.**

En legt, na 't juichen en na 't loven,
 Zich nu de bouwman neêr?
 Ziet hij hoogmoedig op zijn schoven
 En naar den ploeg niet meer?

B.

Neen, neen! hij snijdt weêr nieuwe voren,
 Al buigt zijn schuur van 't graan;
 Hij roept op nieuw voor ander koren
 Weêr GOD om wasdom aan.

A. en B.

Ook wij, wij rusten niet, na 't maaijen,
 Wij drijven 't kouter voort!
 Geef weêr uw zegen waar wij zaaijen,
 Algoede, die ons hoort!

Koor.

Wij hebben d'oogst ter schuur gereden,
 Gejuicht op zang en maat;
 Wij hebben weêr de voor gesneden
 En strooiden ander zaad;
 Wij hebben Hem op nieuw gebeden,
 Die nooit vergeefs zich bidden laat.

Tusschenzang.***Recitatief.***

Romein noch Griek, hoe hoog hun faam moog' stijgen,
 Greep ooit de spa tot zulk een veldbouw aan;
 De aloutheid zag geen vruchten aan de twijgen
 Zoo kostbaar als in onzen boogaard staan.

Aria.

't Gewas, dat hier de bouwliên kweeken,
 Werd niet gestoofd in de Oosterlucht;
 Van uit den rotswand zien wij 't breken,
 Hier draagt de heide vrucht.
 Toch is het ooft, dat wij verzaamen,
 Verkwikkend zoet:
 Het is den geest en 't harte goed.
 Getuigt, gij zwakken en gij schaamlen!
 Hoe 't u versterkt en voedt.

Koor.

Snelt aan, snelt aan, gij duizendtallen,
 Die nog naar laafnis smacht!
 Onze akker draagt een oogst voor allen -
 Voor ieder nieuw geslacht.

Trio.**A.**

En van wat plant is 't heilrijk zaad genomen,
 Dat vruchten geeft
 Voor al wat leeft?

B.

Van waar dat ooft, dat beemden siert en boomen,
 En allen voedt
 Met overvloed?

C.

Uit CHRISTUS kerk is 't heilrijk zaad gekomen,
 Dat hier het graan
 Te veld doet staan.

TE ZAMEN.

Zoo klink' langs berg en dal en stroomen,
 Zoo galme alom:
 Hier wast een vrucht van 't Christendom.

Recitatief.

Uit ander zaad kon zulk een vrucht niet groeijen:
 't Is GOD, en GOD-alleen, die 't gaf!
 Een korenzee moog' uit het aardrijk vloeijen:
 Het manna daalt ten hemel af.

Aria.

Verlichting, kennis, deugd en zeden,
 Al wat GODS beeld versiert
 En opheft boven 't woudgediert';
 Vereedling van gevoel en reden,
 Ontwikking tot een godsgeslacht
 En vorming voor een hemelsch Eden:
 Die vruchten zijn hier voortgebracht.
 Wie mag nog twijflen - wie nog vragen
 Naar afkomst en naar lucht of zoom?
 Aanschouw hij wat de takken dragen,
 Zoo kent hij aan de vrucht den boom.

Koor.

Uit CHRISTUS kerk ontsproot die zegen;
 Die zegen vloeit alom.
 Gij, op wier grond de halmen stegen!
 Gij, die de korven hier moogt leêgen!
 Verheft den lof van 't Christendom.

Slotzang.***Recitatief.***

Geen hagelslag, geen huilende onweêrsvlagen
 Verwoesten d' oogst, die hier te rijpen staat;
 Wat rukwind over d' akker gaat,
 Niet ééne halm wordt neêrgeslagen,
 Gegroeid uit godlijk zaad.

Aria.

Wat menschenhanden duurzaamst bouwden,
 Is mot en roest ten buit;
 Gods werk-alleen kent geen verouden:
 Geen eeuwen delgen 't uit.
 Zoo schendt geen ijzren tand der jaren,
 Die alles sloop en rooit,
 Hier veld en boogaard ooit:
 De Godheid laat haar werk niet varen:
 De kiemen, waar wij d' oogst van garen,
 Zijn hier door Haar gestrooid.

Koor.

Die kiemen botten allerwegen
 En wortlen meer en meer!
 Geen rots - geen zandzee houdt haar tegen,
 Geen vloed verstikt haar weêr!
 Eens, eens is de aarde vol van zegen
 En vol van JEZUS leer.

Slotkoor.

Zoo als de plant, in 't welig stijgen,
 Zich meer en meer verspreidt,
 Zoo wordt de bloesem aan de twijgen
 Rondom haar uitgebreid.
 Zoo als het Christendom, onsterflijk
 En onverouderd, bloeit,
 Zoo zijn de vruchten onverderflijk,
 Van uit dien boom gegroeid.

TOLLENS.